

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

In Salvianum lucubrationes aliquot doctorum virorum

Weitz, Johann

Noribergae, 1623

Ad librum III.

[urn:nbn:de:bsz:31-131303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131303)

rentus pannosus alioquin ac sordidus, aureos
folles incubabat.

AD LIBRUM III.

P. 93. Quibus umbratile aliquod propin-
quitate nomen inscribant.) *Ex Quintil. hec
hansisse videtur, qui Decl. 32. Quoties (inquit)
blandiri volumus his, qui amici videntur, nul-
la adulatio procedere ultra hoc nomen potest,
quàm ut fratres vocemus; adeò inane etiam
nomen & umbra quædam naturæ videtur si-
mile amicitie nomen imponere.*

*Umbra natu-
ræ.*

Imaginarii parentes.) *In iure civili (quod ob
oculos semper habuit noster Presbyter Massilien-
sis, adeo ut iam ex his, quàm ex aliis libris elu-
ceat, fuisse eum non minus Theologum disertissi-
mum, acque Jurisconsultum peritissimum.) ima-
ginaria illa dicuntur, quæ plus habent speciei
& simulationis, quàm veritatis. Imaginaria
venditio. l. 26. de reg. jur. Imaginarius emptor,
l. 1. qui, 4. S. ergo ff. de manum. ff. Colonus. l. qui
per collusionem, 49. ff. de act. empt. Nuncius, l. du-
bium. 3. C. de repud. Imaginaria sollicitudo, inf.
libro eodem.*

Cùm vinculis filiorum non constringan-
tur.) *Rutil. in Itiner. de Pallad.*

*Rutilius cor-
rectus.*

Ille meæ secum dulcissima vincula curæ

Filius affectu, stirpe propinquus habet.

*Ita sane legendam, ut monuit eruditissimus mihiq;
amicissimus M. Viridungus. Male in Onuphrii*

gggg 2

& Sim.

Et Simleri edit. Cunnæ, Et in Castilionis Cunnæ.
Verum de hac re uberius euidet in adversariis ad
elegantissimum illum auctorem.

Apotheca P. 95. Cujus apothecas copis tuis repleas.)
pro cellis vi- Apothecas usurpat pro cellis vinariis. Sic infra
nariis. l. 4. p. 194. Christus aquam sibi deesse queritur,
& à teapothecæ ebriosorum vino replentur.
Columella lib. 2. de rerust. cap. 6. Apothecæ re-
ctè superponentur his locis, unde plerunque
fumus earum exoritur, quoniam vina, cele-
rius vetustescunt, quæ fumi quodam tenore
præcoccem maturitatem trahunt.

Piè aliquid Pag. 98. Quibus non solum piè aliquid re-
relinquere. linquatur) Papiniannus; Turbato ordine mor-
talitatis, non minus parentibus quam liberis
piè relinqui debet. l. nam et si. 15. ff. de inoff. test.

Aque & i- Pag. 100. Quibus non omnino extorribus
gnis interd- quasi aqua & igni interdicitur) Cum hic fiat
itio. mentio aquæ & ignis interdictionis summam
exponendum duximus, quod stante Republ. M.
Porcius Cato Trib. Pl. Roma legem tulerit; Ne
quis magistratus in civè verberibus animad-
verteret, necaretve, sed condénato exiliù per-
mitteret, hoc est, aqua & igni interduceret. Cum
ante nudatorù cervix infereretur furca, corpusq;
virgis ad necem cederetur. Cic. pro Rabir. Salust.
in Catilin. Livius lib. 20. Quemadmodum igitur
nuptiis aqua & ignis, tanquam vitæ & generatio-
nis alimenta, adhiberi solebant, cuius moris me-
morat Scævola l. Seja penult. §. virgin. ff. de donat.
inter.

inter
leban
deport
peni.
Exulib
huc en
tamen
igitur
condit
sentent
illa duo
orum
runt pol
Pari
peculi
ferum
peculi
culum
libert
ta pec
tatem
l. pen. §.
dam ser
que p
fens. fac
dferuan
berii tel
duntaxa
eius, vi
et serbi
Pag. 7

inter vir. & ux. in supplicio digni his duobus so-
lebant prohiberi, adeo, dum in ejus poena locum
deportatio succederet. l. peculatus. 3. ff. ad L. Jul.
pecul. Eleganter Lactant. libr. 2. de divin. institut.
Exulibus aqua & igni interdicti solebat; ad-
huc enim nefas videbatur, quamvis malos,
tamen homines supplicio adficere. Interdicto
igitur usu earum rerum, quibus vita hominum
constat, perinde habebatur ac si esset, qui eam
sententiam acceperat, morte multatus: adeo
ista duo elementa prima sunt habita, ut nec
ortum hominis sine his, nec vitam credide-
rint posse constare.

Proprietate
peculii con-
sequendo con-
servum testamento liberum esse jubet, & ei sequimur si-
mul omnia
incrementa.
Pagin. 104. In qua scilicet proprietatem
peculii consequuntur. Tzophonius: Qui
peculium legat, ejus temporis peculium pe-
culium legare intelligi Julianus scribit, quo
libertas competit; ideoque omnia incremen-
ta peculii quoquo modo ante aditam heredi-
tatem acquisita ad manumissum pertinere.
l. pen. §. i. ff. de pecul. Quod subjungit noster eos-
dem servos jus testamentarium consequi; idem quo-
que prater Paul. l. qui in testamento. 14. ff. qui te-
stam. fac. pos. docet Cajus lib. 1. instit. Probe tamen
observandum, quod jure veteri non omnes li-
berti testamentum facere potuerint, sed ii
duntaxat, qui Cives Romani fiebant, h. e. qui
sensu, vindicta, aut testamento manumissi erant,
ut scribit Ulpian. regul. 1. 2.

Liberti, qui
fiebant cives
Romani, te-
stamentum fa-
cere potue-
runt.

Libertinorum

Pag. 105. More ergo illorum uteris) Ut nihil tria genera.

gggg 3

anti-

antiquitatis penitus ignoretur, sciendum est. Libertinorum tria fuisse genera. Optimo jure erant, qui cives Romani efficiebantur, ut ut Connubii, testamenti, usucapionis, nexūs, tutela, & patrie denique potestatis, quod proprium erat civium Romanorum, jus consequerentur. Medium gradum obtinebant Latini. Legem enim tulere Jun. Silanus, L. Norbanus Balbus Coss. Anno DCCLXXI. ut si servi, qui neq; censu, neq; vindictā, neq; testamento; sed aut per epistolam, aut inter amicos, aut cōvivii adhibitione, liberi fierent non cives Romani, sed eod. jure, quo Latini Coloni, essent. De qua Lege & ejus capitibus Fr. Hotom. in lib. de ll. Rom. Pessimā conditione fuerunt Dedititii, ad eorū effigiem ut dicti, qui bello superati se suāq; victori dedunt. Isti à plena libertate in perpetuum repellabantur. Licet enim & Latini Juniani destituerentur jure Civium, nec justam libertatem adipiscerentur; tamen eā adipisci poterant, si inter amicos aut in convivio, aut per epistolā manumissi (quib. modis libertas data Latina tantū appellabatur) postea censu, vindictā, & testamento (quae species justae libertatis erant) indulgentiā item Principis, jus Quiritiū acciperent. A. Politian. miscell. c. 84. Lav. Torrent. in C. Sueton. Augustum. §. Lipsius ad l. 13. Annal. Corn. Taciti. C. Rutershusius ad Epist. Plini & Traj. 105. Porro ut ad nostrum

Civitas melior latinitate. auctorem redeamus, venisse & luculenter ille ostendit, quam melior Latinitate fuerit civitas. Vivebant. n. Latini ut liberi, moriebantur ut servi.

*l. i. C. Theod. de pet. her. Ratio erat, quia testamenti
factione non habebant. Itaq; eorū quatuorū bona
ad patronos q. ser. vorū peculia ad dominos redibāt,
l. i. C. de Lat. lib. ioh. Jure novo Latinorū & De-
dititorum conitio est a Justiniano sublata;
atq; adeo sicut ex Constit. Antonini ingenti omnes,
qui sunt in orbe Romano, Cives Rom. sunt: ita li-
bertini omnes ex Constit. Justin. Cives Romani
sunt. Jac. Cujac. lib. 4. observ. c. 5.*

*Pag. 125. Opes suas aliis devorantibus.) Ita Opes debe-
supr. eod. l. An times fortē ne desint, qui te mor- rare.
tuo, quod dereliqueris vorent!*

*P. 124. Honorati in morte esse videatur.) Honorati,
Solebant Honorati vocari illi, quibus testatores a-
liqui relinquebant. l. un. §. ne autē. 9. C. de caduc.
coll. l. fideicommissa. 11. §. plerunq; cum §. seq. ff. de
legat. 3. Cic. in Quint. Moritur repentino, he-
redem in testamento reliquit hunc. P. Quin-
tium, ut ad quem summus mōror morte suā
veniebat, ad eundem quoque summus honos
perveniret. Rationem cur ita vocati fuerint, in-
vestigat Gul. Forn. l. i. select. c. 19.*

*P. 126. Huic clarissimo.) Voculam hanc cre-
bris usurpasse testatores, videre est cum ex aliis,
iūm ex l. pen. §. marri. ff. de leg. 2. l. nomen. 34. §. f.
ff. de leg. 3.*

*P. 130. Habes recipiendorū bonorum ope- Valle auda-
rum satis idoneum Vadem.) Everit hic locus cia notata,
sententiam Laur. Vall. & Censoris Latina lingue
longe audacissimi, aliorumq; valde Valle anni-*

sentiu. qui pro vero obtinere non dubitant, Vadem
eum duntaxat esse sponfore, qui in re capitali
detur. Quam sua sententiam confirmant aucto-
ritate Plauti, Horatii, Livii, Quintiliani, Val. Ma-
ximi, Corn. Taciti & alior. Sed. ecce animadvertit
7. Rev. ad LL. 12. tab. c. 5. item H. Giphan. c. 1. de

Vades & in
civilib. & in
capitalibus
causis dabatur.

fide. Jus. non tantum in capitalib. sed etiam
in civilib. causis Vades dari solitos; quod ex so-
la, quam Cic. pro Quintio scripsit, oratione probari
possit. Pulcre Alex. apud O. Curt. lib. 9. Nec tamen
illi turbæ confido. Vestras manus intueor, ve-
stram virtutem; rerū quas gesturus sum præ-
dem vademq; habeo. Quamdiu vobiscum in
acie stabo, nec meos, nec hostiū exercitus nu-
meravero. Ceterom a vade deducitur vadimo-
niū, quod est promissio iudicio sibi; & vadari, quod
idem significat atq; locupletes fidejussores postula-
re, qui aliquem certa pecunia sponsione vadimo-
nium obiturum præstent. Plura hac de re G. Bud.
in Annot. ad 1. de O. 7. Bris. l. 5. de formul. Car. Si-
gon. l. 1. de iudic. c. 20. & plurima lectionis 7 C. Ant.
Herm. c. 3. de fidejussor. n. 43. est.

Vadimoniū.
Vadari.

P. 134. Nesciens quo iturus) Phædr. in avar.
Abiturus illuc, quo priores abierunt,
Quid mente cæca miserum torques spi-
ritum. Sic Imp. Hadrian.

AD LIB. IV.

P. 147. Agnatos atq; adfines suos Christo in
morte præponere.) Piam antiquitatem etiam
Dominum nostrū Jesum Christum scripsisse
here-

Dominus
noster Jesus
Christus scri-
ptas heres.